

Katastrofa multikulturalizmu vo Švédsku

Piotr Włoczyk

28. mája 2019 ✚ *Politika* ✚ *Multikulturalizmus*

Švédska pravica bije na poplach, že sa krajina rozpadáva pod náporom imigrantov. Ľavica tvrdí, že sú to iba prechodné ťažkosti. Jedno je isté: Švédsko, ako ho poznáme, odchádza do minulosti

Zdroj: flickr.com

Zistenia novinárov boli šokujúce: 58% páchatel'ov znásilnení odsúdených vo Švédsku za posledných päť rokov sa narodilo mimo krajiny. V 85% prípadov, keď sa obeť znásilnenia a páchatel' nepoznali, boli páchatel'mi prisťahovalci. Štyria z desiatich páchatel'ov tejto kategórie znásilnenia boli vo Švédsku kratšie ako jeden rok.

K týmto údajom sa dopracovali novinári švédskej štátnej televízie SVT. Materiál, ktorý zverejnili v auguste minulého roka, sa stal jednou z najdôležitejších tém kampane pred parlamentnými voľbami, ktoré sa potom konali o dva týždne. Okrem tvrdých faktov zozbieraných na súdoch, po celej krajine, novinári predstavili divákovi aj šokujúci príbeh Sofie Naslundovej, ktorá bola v roku 2015 znásilnená Alžírčanom a Sýrčanom a súhlasila s tým, že vyrozpráva, čo prežila.

„Musíme mať odvahu a priznať, že existujú kultúrne problémy, napríklad s niektorými mladými afganskými mužmi, ktoré treba riešiť,“ uviedol Tomas Tobe, politik z Umiernenej koalície strany, ktorý bol v tom čase ministrom spravodlivosti opozičnej tieňovej vlády. Tobe nadviazal na údaje zverejnené novinármi SVT, z ktorých vyplynulo, že až 5,3% odsúdených za znásilnenie pochádzalo z Afganistanu, čo je veľký nepomer vzhľadom na počet Afgancov žijúcich vo Švédsku.

Humanitárna veľmoc

Pre mnohých, najmä ľavicovo orientovaných Švédov, boli tieto informácie šokom. „Veď nám predsa desaťročia nahovárali, že imigranti sú pre nás obohatením“ – hovorí Ingrid Carlqvistová, švédska novinárka, ktorá v rozhovore otvorene priznáva, že jej cieľom je dosiahnuť zastavenie imigrácie.

„Prinášať do našej krajiny moslimských imigrantov prichádzajúcich z kultúry, ktorej sú naše hodnoty úplne cudzie, je čosi ako nútené manželstvo. Prečo moja vláda núti Švédov k takému nešťastnému zväzku? Výsledkom je, že v Helsingborgu, kde bývam, sa ženy boja vyjsť večer na ulicu a ani cez deň sa na mnohých miestach necítia bezpečne. Takto vyzerá život v našej krajine. Nech Poliaci túto chybu nerobia“

Práve sexuálne násilie je jednou z najintenzívnejších tém švédskej diskusie o imigrácii. Niet sa tomu čo čudovať, lebo počet takýchto trestných činov od začiatku storočia neustále rastie. V roku 2001 ich bolo 9,2 tisíc, ale v roku 2017 to bolo už 22 tisíc. Rastie aj počet oznámených znásilnení: z 2 tisíc v roku 2001 na 7,4 tisíc v roku 2017.

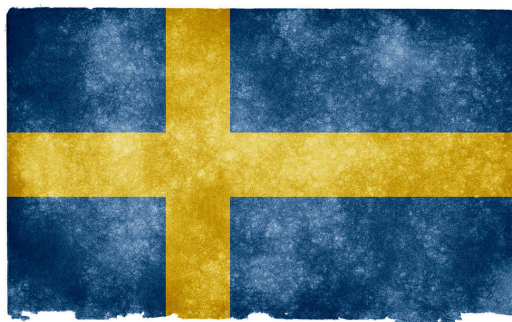
„Je známe, že imigranti prichádzajúci do Švédska sa pozerajú obvykle na rovnosť pohlaví odlišne. To súvisí aj s obťažovaním a vôbec s úctou k ženám všeobecne. Významnú úlohu tu zohráva kultúra,“ hovorí Nim Gholam Ali Pour, politik pravicovej strany Švédskych demokratov (SD) z Malmö. Ali Pour je zaujímavá postava. Do Švédska prišiel keď mal päť rokov ako utečenec z Iránu. Od roku 2013 pôsobí v strane, ktorá je pre švédsku ľavicu stelesnením rasizmu. Švédski demokrati (SD) ako jediná veľká švédska strana požaduje prísne obmedziť prijímanie prisťahovalcov. V posledných voľbách získali 17,5% hlasov a stali sa treťou najsilnejšou stranou v parlamente, ale ostatné strany politickej scény s nimi nechcú za žiadnu cenu uzatvárať nijaké koalície.

Ali Pour, ktorý sa hlási k luteránstvu, hovorí, že aj on sám bol neraz politickými protivníkmi onálepkovaný ako „rasista“:

„Považujem sa za Švéda. Myslím si, že imigranti by sa mali asimilovať, ale s tým zatiaľ máme obrovský problém. Prisťahovalci musia byť súčasťou švédskej spoločnosti a vtedy aj im sa bude ľahšie žiť“ – hovorí Ali Pour. – „Práve v Malmö vidíme najvážnejšie dôsledky poslednej migračnej krízy. Myslím si, že ich budeme cítiť ešte aspoň 20 rokov“ – dodáva.

V čase vrcholiacej migračnej krízy žiadna iná krajina v Európe neprijala (v pomere na počet obyvateľov) toľko žiadateľov o azyl ako Švédsko. Pre mnohých sympatizantov ľavice to je potvrdením, že ich štát je skutočnou „humanitárnou superveľmocou“ (mnoho Švédov takto vníma svoju krajinu).

Kritici tejto liberálnej migračnej politiky však tvrdia, že jej negatívne dôsledky jasne vidno v najväčších švédskych mestách. Pokiaľ ide o kriminalitu, už niekoľko rokov má tragické prvenstvo mesto Malmö. Zlú povesť tohto mesta posilnil v roku 2017 Nigel Farage, ktorý ho nazval „európskym hlavným mestom znásilnení“. Keď v odpovedi na to švédska ministerka Ylva Johanssonová vyhlásila, že počet znásilnení vo Švédsku ustavične „klesá, klesá a klesá“, stretla sa s takou ostrou reakciou, že sa musela ospravedlniť a opraviť svoje vyhlásenie, priznávajúc, že počet znásilnení rastie. Najmenej 20 percent obyvateľov Malmö sú moslimovia. Mestské štvrte ako Rosengård, Hölmåsa a Kroksbäck sú považované za veľmi nebezpečné a najlepšie je sa im zďaleka vyhýbať.

Zdroj: flickr.com

Bývalý námestník primátora Malmö Nils Karlsson (politik švédskej Strany zelených) bojuje proti takémuto imidžu svojho mesta: „Ja osobne necítim nebezpečenstvo, hoci viem, že sa tu mnohí cítia ohrození. Áno, máme mnoho brutálnych trestných činov a niektoré oblasti Malmö sú menej bezpečné ako ostatné. Nemožno však stále žiť len v strachu. Švédsko je stále jednou z najbezpečnejších krajín na svete. Určite nemám väčšie obavy o svoje deti ako ostatní rodičia vo Švédsku“ – hovorí Nils Karlsson. V otázke ohľadom štatistík páchatelov znásilnení, o ktorých tak často hovoria politici SD, Karlsson odmieta ísť do podrobností: „Každé znásilnenie je protizákonné, takže sa naň netreba pozeráť cez optiku kultúry. Na príčiny rastúcej kriminality by sme sa mali radšej pýtať kriminalistov a nie Švédskych demokratov“.

Je zaujímavé, že podľa Karlssona je nesprávne očakávať od imigrantov, že sa asimilujú: „Politika asimilácie SD nie je realistická, pretože Švédsko nie je kultúrnym monolitom. Neexistuje jedna homogénna švédska kultúra, existujú rôzne švédske kultúry. Vyžadovať od prisťahovalcov okrem dodržiavania našich zákonov ešte čosi iné, je kultúrne autoritárstvo,“ hovorí Karlsson a dodáva: „Pre mňa je SD priveľmi šovinistická strana s rasistickým programom. Chcem zdôrazniť, že určite nie všetci členovia tejto strany sú rasisti, rovnako ako nie každý, kto hlasuje za ňu, je rasista. SD však funguje ako magnet pre rasistov. Chcú zastaviť imigráciu do Švédska. Nemyslím si, že je to dobré, najmä, keď sa kriticky vyjadrujú voči prisťahovalectvu z neeurópskych krajín. Podľa môjho názoru by sa dospelí mali sami rozhodovať, kde chcú žiť“.

Pravdou však je, že politici SD nechcú pred imigráciou úplne uzavrieť hranice, iba ju chcú výrazne znížiť. Ali Pour tvrdí, že Švédsko prijíma priveľa prisťahovalcov na to, aby všetkým dokázalo zabezpečiť dôstojný život. Dokonca začína hovoriť aj o svojich osobných skúsenostiach: – „Sám som vyrastal v ťažkých podmienkach, pretože Švédsko prijímalo prisťahovalcov už desaťročia a potom ich „zamykalo“ do samostatných štvrtí. Tak to nemôže byť. Nechcem demonizovať prisťahovalcov. Ak sa chceme o ľudí v núdzi náležite postarať, musíme im vytvoriť vhodné podmienky. Ak prijmeme príliš veľa ľudí, odoberieme im šancu žiť v normálnych podmienkach. A potom bieda v getách prerastá do čoraz väčšieho problému s kriminalitou. Preto treba skončiť s politikou otvorených dverí“.

Ali Pour tiež zdôrazňuje, že podľa jeho názoru islam nie je kompatibilný so západoeurópskou civilizáciou: „Ide o úplne odlišné kultúry, treba si byť toho vedomý a jasne povedať, že prijímanie priveľkého množstva moslimov je problém. Vidíme, ako sú ženy v islame vnímané. Korán je protipólom našej kultúry. Musíme brániť naše hodnoty a požadovať, aby sa ostatní prispôbovali nám.“

Strana SD, ktorá je vo Švédsku považovaná za extrémne pravicovú stranu, by v našich podmienkach bola stredo-lavicovou stranou. Okrem silného obmedzenia v oblasti prisťahovalectva, švédski demokrati nemajú

v úmysle zakazovať potraty a taktiež podporujú inštitúciu homosexuálnych manželstiev.

Prokuratúra na krku za facebookový príspevok

Keď v roku 2017 Peter Springare, 61 ročný policajt z Örebro, opisoval na Facebooku svoje frustrácie, netušil, aké to bude mať následky. Springare totiž uvádzal aj krajiny pôvodu páchatelov násilných trestných činov, ktoré v tom čase riešil: „Irak, Irak, Turecko, Sýria, Afganistan, Somálsko, Somálsko, opäť Sýria, Somálsko, neznáma krajina, neznáma krajina, Švédsko“. Springarom sa dvakrát zaoberala švédska prokuratúra, ktorá ho vyšetrovala, či nerozniecovať „rasovú nenávisť“. Policajt však nakoniec nebol stíhaný.

Švédska pravica v tom vidí ďalší dôkaz, že moc zatvára oči pred skutočnými problémami a represiou sa usiluje vynútiť toleranciu. Pre švédsku vládu sú nepríjemné články v zahraničnej tlači, v ktorých sa poukazuje na to, že otvorenosť voči jednej menšine spôsobuje obrovské problémy inej menšine.

Pred rokom *The New York Times* zverejnil text s názvom „Ťažká pravda o švédskom antisemitizme“. Čitatelia sa v ňom mohli dočítať o pokračujúcich útokoch na synagógy a židovské cintoríny, o židovských deťoch, ktoré sa v materských školách hrajú za nepriestrelnými oknami, o moslimských pochodoch vo veľkých švédskych mestách sprevádzaných výzvami na vraždenie Židov. Paulina Neudingová, autorka textu, priamo napísala, že hoci švédska vláda nemá problém odsudzovať prejavy antisemitizmu zo strany krajnej pravice, nijako si nevie v hlave zrovnáť, že moslimská komunita, ktorá požíva nadštandardné výhody, je pre Švédsko ešte väčším problémom, pokiaľ ide o antisemitizmus. Neudingová cituje výsledky výskumu, podľa ktorého je extrémna pravica zodpovedná za 5% antisemitských incidentov, pričom „moslimskí extrémisti“ páchajú 51% takýchto činov. Za 25% nesú zodpovednosť „ľavicoví extrémisti“. Podľa autorkiných zistení väčšina, z asi 18 tisíc, švédskych židov sa chystá opustiť túto krajinu.

Útek z raja

Švéd, ktorý opúšťa svoju vlasť, pretože sa cíti ohrozený – čo sa kedysi zdalo byť nemysliteľné, je dnes realitou. Anders žije v poľskej Lodži viac ako rok, ale v tejto chvíli radšej hovorí po anglicky. Tento 36-ročný muž odišiel do Poľska s celou rodinou – manželkou a tromi deťmi. S rozhovorom súhlasí iba pod podmienkou zachovania anonymity:

„O odchode zo Švédska som začal premýšľať v roku 2013, hlavne kvôli vysokej kriminalite a pocitu ohrozenia. Všetko som si v hlave prepočítal: vo Švédsku sa človek štyrikrát ľahšie stane obeťou krádeže ako v Poľsku. S prepadnutiami je to ešte horšie, nehovoriac o sexuálnych zločinoch. Najviac sa bojím o svoje deti,“ hovorí Anders, ktorý si bez problémov našiel prácu v jednej veľkej spoločnosti. Hovorí: „Keď som bol chlapec, doma sme sa nezamykali a keď sme išli nakupovať, ani automobil pred obchodom sme nikdy nezamkli. Dnes sa dokonca ani v centre Štokholmu človek nemôže cítiť bezpečne. Takto vyzerá život vo Švédsku. Bezpečnosť je minulosťou. V Poľsku sa však cítim absolútne bezpečne, čo ma prekvapuje.“

Anders hovorí, že niektorí z jeho známych už odišli do iných európskych krajín a časť o odchode uvažuje. Ako však hovorí, on bol jediný, kto sa rozhodol ísť do Poľska. Podľa jeho názoru väčšina Švédov považuje Poľsko za chudobnú postkomunistickú krajinu, ale pre neho pri voľbe novej domoviny nebolo kľúčovým kritériom bohatstvo krajiny: „Okrem bezpečnosti boli pre mňa dôležité aj školy. Sme katolícka rodina a bolo mi ťažko posilať deti do švédskych škôl, kde sa učia, že všetko treba akceptovať: prerušenie tehotenstva, manželstvo homosexuálov alebo zmenu pohlavia. Toto musia učiť všetky školy bez výnimky. Dokonca aj v

materských školách deti oslovujú „bezpohlavne“. Nemôžem byť zajedno s touto liberálnou revolúciou.“

„Na druhej strane, v poľských školách sa človek môže cítiť normálne. V triedach visia kríže a poľský štátny znak. A problém nie je ani s tým, aby do školy prišiel kňaz“ – hovorí Anders. A dodáva: „Vo Švédsku som mal po krk politickej korektnosti. Keď začnete kritizovať imigračnú politiku, označia vás za rasistu, ba dokonca za nacistu. Keď ľudia povedia pravdu, prichádzajú o prácu: nárast kriminality súvisí s nárastom prisťahovalectva. Masové imigrácia moslimov nezvratne mení európske krajiny. Dúfam, že Poľsko nedopustí tých istých chýb.“

© ® Všetky práva vyhradené. Zverejnené sú súhlasom autora

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/katastrofa-multikulturalizmu-vo-svedsku/>